

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Ograniczenie niepożądanych przyłówów i eliminacja odrzutów w rybołówstwie europejskim

P6_TA(2008)0034

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie strategii na rzecz ograniczenia niepożądanych przyłówów i eliminacji odrzutów w rybołówstwie europejskim (2007/2112 (INI))

(2009/C 68 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Strategia na rzecz ograniczenia niepożądanych przyłówów i eliminacji odrzutów w rybołówstwie europejskim” (COM(2007)0136),
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnotowego planu działania mającego na celu zmniejszenie odrzutów ryb (COM(2002)0656) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego w tej sprawie z dnia 19 czerwca 2003 r.⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie metod połowu bardziej przyjaznych dla środowiska⁽³⁾,
  - uwzględniając umowę z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi,
  - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa w sprawie strategii morskiej) (COM(2005)0505) oraz stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 14 listopada 2006 r.⁽⁴⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0495/2007),
- A. mając na uwadze, że odrzuty są problemem światowym i wynoszą, jak się szacuje, od 7 do 27 milionów ton rocznie, co stanowi jedną czwartą połowów ryb i innych gatunków, oraz że nie istnieją dane dla całej UE, chociaż FAO szacuje, że odrzuty na Morzu Północnym wynoszą od 500 000 do 880 000 ton,
- B. mając na uwadze, że tak wysokie odrzuty szkodzą środowisku naturalnemu, hamują odnowę uszczuplonych stad i powodują straty czasu i energii w sektorze rybołówstwa,
- C. mając na uwadze, że komisarz Joe Borg określił takie ilości odrzutów jako „nieetyczne”,
- D. mając na uwadze, że udział wszystkich zainteresowanych podmiotów polityki rybackiej, a w szczególności sektora rybołówstwa, jest podstawowym warunkiem dla określenia środków, które mogłyby przyczynić się do zrównoważonego zarządzania zasobami morskimi,

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. C 69 E z 19.3.2004, str. 149.

⁽³⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 319.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 314 z 21.12.06, str. 86.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

- E. mając na uwadze, że odrzuty, które mają miejsce w przypadku większości narzędzi, chociaż niektóre rodzaje narzędzi, takie jak włók, powodują większe odrzuty niż inne, są zjawiskiem związanym nie tylko z jednym rodzajem narzędzi, lecz że znaczenie ma również rodzaj danego łowiska, jak w przypadku łowisk europejskich, które są prawie wszystkie wielogatunkowe, co zwiększa ryzyko odrzutów; mając na uwadze, że niekiedy tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne może mieć mniejsze wskaźniki odrzutów, ponieważ w większym stopniu wykorzystuje ono złowione ryby i opiera się na znajomości łowisk, aby unikać niepożądanych odłowów,
- F. mając na uwadze, że duże odrzuty w niektórych połowach mogą wywołać zaniepokojenie społeczeństwa co do oddziaływania połowów na środowisko, powodując spadek zaufania konsumentów do ryb wprowadzanych do obrotu, i w ostateczności wpływając niekorzystnie na sprzedaż,
- G. mając na uwadze, że odrzuty powodowane są przez szereg czynników – w tym zbyt wysoki nakład połowowy, obecne podejście w zakresie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kontyngentów wymagające odrzutów, rozbieżność między specyfikacjami technicznymi narzędzi połowowych a minimalnymi wielkościami ryb do wyładunku, selekcję wielkościową i inne praktyki handlowe; mając na uwadze, że tradycyjnie najwięcej innowacji w zakresie narzędzi i metod połowowych skierowanych jest na zwiększenie połowów ryb, a nie na opracowanie bardziej selekcyjnych i mniej destrukcyjnych dla środowiska metod połowowych,
- H. mając na uwadze, że wśród dokumentów podpisanych na szczeblu międzynarodowym i zawierających specjalne oświadczenia w sprawie konieczności zmniejszenia odrzutów i przyłowów UE przyjęła Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO oraz międzynarodowy plan działania FAO na rzecz ograniczenia przypadkowych łowów ptactwa morskiego w rybołówstwie dalekomorskim oraz międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zachowania oraz zarządzania zasobami rekinów, 17 rozdział Agendy 21 ONZ, Konwencję rzymską w sprawie rybołówstwa światowego, Deklarację z Kioto w sprawie trwałego wkładu rybołówstwa na rzecz bezpieczeństwa żywności, Porozumienie z Nowego Jorku w sprawie stosowania przepisów Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz rezolucję Zgromadzenia ONZ nr 49/118 z 1994 r. i nr 50/25 z 1995 r., a także rezolucję 95. Konferencji międzyparlamentarnej, która odbyła się w Istantbule w dniach od 15 do 20 kwietnia z 1996 r., Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) oraz Konwencję o różnorodności biologicznej,
- I. mając na uwadze różne zobowiązania podjęte przez UE w ramach regionalnych organizacji rybackich oraz poszczególnych umów dwu- i wielostronnych, jakie UE zawarła,
1. z zadowoleniem przyjmuje ponowną próbę Komisji żywienia dyskusji na ten poważny temat, aby ostatecznie nakierować wspólną politykę rybacką (WPRyb) na ostateczną likwidację odrzutów;
  2. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji jako pierwszą próbę dotarcia do sedna problemu przyłowów, lecz podkreśla pilną potrzebę opracowania przepisów mających na celu zaprzestanie tej szkodliwej dla środowiska i niemoralnej praktyki, która w skrajnych przypadkach może obejmować do 90 % wszystkich złowionych ryb;
  3. przypomina, że wpływ drobnego rybołówstwa na odrzuty jest niewielki i dlatego wnioskuje o większe wsparcie wspólnotowe dla promowania i rozwijania drobnego rybołówstwa przybrzeżnego i metodami tradycyjnymi;
  4. również z zadowoleniem przyjmuje nową definicję odrzutów obejmującą gatunki ryb bez wartości handlowej oraz inne gatunki, z czego wynika, że należy zmniejszyć również pozostałe rodzaje odrzutów;
  5. podkreśla, że polityka UE powinna skutecznie stawić czoła wszystkim różnego rodzaju przyłowom (w tym także, lecz nie wyłącznie, bezkręgowców, koralowców, ssaków morskich, ptaków i żółwi) oraz promować przyjazne środowisku metody połowów, które nie zagrażają morskiej różnorodności biologicznej i nie powodują niepotrzebnych szkód wśród innych organizmów żywych;
  6. zauważa jednak z niepokojem, że dokonano niewielkich postępów w opracowaniu wspólnotowych planów działania na rzecz ptactwa morskiego i rekinów, pomimo że w 1999 r. Komisja podjęła zobowiązania na rzecz tych planów, i wzywa Komisję do jak najszybszego ukończenia obu planów;
  7. wzywa Komisję, aby wzięła pod uwagę dostępną opinię naukową na temat albatrosów, które – szczególnie podczas połowów przy użyciu sznurów haczykowych – są obecnie zabijane na skalę, która grozi ich wyginięciem;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

8. uważa, że zmniejszenie nakładu połowowego, gdyż uszczuplone stada składają się głównie z niewymiarowych ryb, i ulepszenie środków selekcji jest skutecznym sposobem zmniejszenia niepożądanych przyłówów i odrzutów; przyznaje, że zmniejszenie presji połowowej mogłoby przynieść znaczne korzyści dla sektora, ponieważ umożliwiłoby odnowę i zwiększenie produktywności uszczuplonych stad oraz oszczędność czasu i pracy przy sortowaniu połowu;
9. uważa, że przyłowy i odrzuty są poważnym problemem ekologiczno-gospodarczym, ponieważ z jednej strony są one przyczyną braku równowagi w niektórych systemach, a z drugiej strony zostały wskazane jako główna przyczyna uszczuplenia stad o dużej wartości handlowej, takich jak dorsz;
10. uważa, że zmniejszenie odrzutów pomogłoby w osiągnięciu dobrego stanu środowiska morskiego, czego wymaga dyrektywa w sprawie strategii morskiej;
11. uważa, że programy na rzecz zmniejszenia odrzutów muszą być w pełni włączone do ogólnej polityki Wspólnoty na rzecz trwałego zarządzania zasobami połowowymi;
12. uważa, że przyczyny odrzutów są różne w zależności od połowów, a także od metod połowowych i rodzaju danego łowiska, dlatego też należy dostosować rozwiązania do konkretnych przypadków;
13. choć odrzutów jako powszechnej praktyki nie można niczym usprawiedliwić, to przyznaje jednak, że o niektórych gatunkach wiadomo jest, iż mają one wysoki wskaźnik przeżywalności po wypuszczeniu oraz że wyjątki od zakazu połowów tych, jak również zagrożonych i chronionych gatunków powinny być dozwolone, pod warunkiem dostarczenia odpowiedniego uzasadnienia naukowego ich możliwości przeżycia;
14. podkreśla, że warunkiem skuteczności wprowadzanych regulacji jest należyte wykorzystywanie badań naukowych rybackich akwenów Unii Europejskiej, a także uwzględnienie specyfiki poszczególnych akwenów wynikającej zarówno z ich położenia, różnorodności gatunkowej organizmów morskich, jak również z funkcjonującego od lat modelu połowów;
15. gratuluje tym podmiotom sektora, które ostatnio rozpoczęły programy mające na celu opracowanie bardziej selektywnych narzędzi i metod połowowych, których celem jest redukcja odrzutów i zachęcenie innych do przyłączenia się do tego procesu poprzez wykorzystanie ich niezaprzeczonej wiedzy w zakresie urządzeń połowowych w celu opracowania jeszcze bardziej innowacyjnych metod; ubolewa nad nastawieniem niektórych dokumentów przedstawionych Komisji, według których środki zmierzające do zmniejszenia odrzutów są „kłopotliwe”;
16. podkreśla znaczenie dobrowolnego zmniejszania nakładu połowowego, jakie ma miejsce na niektórych łowiskach, i wzywa do opracowania mechanizmów pozwalających na przyznawanie kompensat finansowych za wysiłki tych rybaków;
17. przyjmuje z zadowoleniem niedawne wprowadzenie przez rząd Szkocji, we współpracy ze szkockim sektorem rybołówstwa, dobrowolnego systemu doraźnego zamykania obszarów połowowych w trybie pilnym, w ramach którego łowiska będą zamykane na okres trzech tygodni, jeżeli kapitanowie statków rybackich zidentyfikują na nich znaczne ilości niewymiarowego dorsza; uważa, że systemy takie jak ten – pierwszy tego rodzaju w Europie – mogą przyczynić się do zmniejszenia odrzutów przy pełnej współpracy ze strony sektora rybołówstwa;
18. zgadza się z Komisją, że klasyczne podejście WPRyb do zmniejszenia niepożądanych przyłówów, poprzez wyrażenie zgody w Radzie na coraz bardziej szczegółowe środki mające na celu uniknięcie odrzutów młodych osobników przy ograniczonym udziale rybaków, ma swoje ograniczenia i musi zostać uzupełnione programami zachęcającymi rybaków do zmniejszenia przyłówów i odrzutów, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyficznych cech poszczególnych rodzajów połowu, co zwiększyłoby akceptację rybaków dla tych środków; uważa jednak, że zmniejszenie niepożądanych przyłówów nastąpi jedynie w wyniku zmian technicznych w narzędziach i praktykach połowowych;
19. zauważa, że opcja, którą Komisja uważa za najskuteczniejszą jest zakaz odrzutów, chociaż taki zakaz mógłby spowodować poważne problemy związane z jego wdrożeniem i wymagałby zwiększenia środków finansowych, logistycznych i ludzkich;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

20. uważa, że selekcja wielkościowa (ang. highgrading) – praktyka odrzucania dobrych i legalnie złowionych ryb na rzecz innych, które mogłyby osiągnąć wyższą cenę rynkową – powinna zostać zakazana, nawet jeżeli byłoby to trudne do egzekwowania; uważa, że aby ułatwić egzekwowanie zakazu, należy wypróbować zainstalowanie telewizji przemysłowej (CCTV) na niektórych statkach;

21. zauważa fakt, że aby rybacy i inne podmioty wzięli odpowiedzialność za jakiegokolwiek działania na rzecz zmniejszenia odrzutów i je przyswoili, muszą oni odgrywać główną rolę w monitoringu i kontroli, jako że ich współpraca i zaangażowanie jest kluczem do pomyślnego wdrożenia środków wykonawczych; wskazuje na fakt, że w innych jurysdykcjach istnieją przykłady, które powinny być zbadane: np. Kanada i Nowa Zelandia eksperymentowały, za zgodą rybaków, z telewizją przemysłową na pokładzie statków rybackich, który to nadzór video został uznany za bardzo skuteczny w zmniejszaniu odrzutów;

22. zachęca Komisję, państwa członkowskie i inne podmioty do rozważenia wprowadzenia bodźców dla sektora mających na celu ulepszenie metod połowów; uważa, że bodźce te mogłyby objąć:

- zezwolenie na zwiększenie liczby dni na morzu lub czasu połowów dla statków stosujących bardziej selektywne narzędzia połowowe,
- preferencyjny dostęp statków stosujących selektywne narzędzia do obszarów zamkniętych dla statków, które nie stosują selektywnych narzędzi,
- preferencyjny dostęp statków stosujących selektywne narzędzia do obszarów zamkniętych dla statków, które nie stosują selektywnych narzędzi;

23. zauważa, że rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽¹⁾ zawiera już jeden przykład preferencyjnego dostępu dla selektywnych narzędzi, przyznając dodatkowe dni na morzu trawlerom połowiącym homarca i stosującym kratownice sortujące, i zgadza się, że należy rozważyć takie dodatkowe zachęty;

24. wyraża przekonanie, że sektor zareaguje bardziej przychylnie i skutecznie na połączenie pozytywnych bodźców i negatywnych środków, którym należy dać szansę, aby mogły przynieść skutki; uważa ponadto, że zakaz odrzutów należałoby wprowadzić dopiero po wypróbowaniu innego rodzaju negatywnych środków, takich jak stopniowe zwiększanie wielkości oczek, zamykanie obszarów połowowych itp.;

25. podkreśla znaczenie prawidłowo działającego systemu kontrolnego, jeżeli zostaną wprowadzone zakazy odrzutów; zwraca uwagę, że brak wiedzy na temat ilości odrzutów wpływa niekorzystnie na oszacowanie wielkości zasobów i śmiertelności ryb oraz utrudnia ocenę środków podejmowanych w celu uniknięcia połowów ryb, które nie spełniają wymogów wielkości; wzywa Komisję do dalszego rozwijania technik monitoringu i w tym kontekście zwraca uwagę na możliwości, które otwierają elektroniczne dzienniki oraz wykorzystanie telewizji przemysłowej (CCTV);

26. nalega, aby selekcję wielkościową, będącą jednym z głównych powodów dokonywania odrzutów uznać za niezgodną z prawem oraz zakazać stosowania urządzeń, które ją umożliwiają, takich jak pokładowe kraty sortujące w połowach pelagicznych;

27. przyznaje, że najrozsądniej byłoby wybrać kilka połowów pilotażowych na podstawie liczby odrzutów lub stanu ochrony danego gatunku; podkreśla znaczenie wyboru pilotażowych projektów w szeregu stref, tak aby odzwierciedlić różnorodność geograficzną rybołówstwa wspólnotowego; uważa, że każdy pilotażowy projekt musi również uwzględniać wystarczającą liczbę statków, tak aby oddawać różnorodność połowów i zapewniać dobrą wymianę informacji z innymi podmiotami sektora; sugeruje, że dwa rodzaje połowów byłyby potencjalnymi kandydatami: połowy za pomocą włoków rozprzowych oraz połowy z przyłowami i odrzutami dorsza; zaleca, by podczas realizacji tych pilotażowych projektów oceniać inne połowy pod kątem ich wskaźnika odrzutów;

28. sugeruje, aby odrzuty wynikające z niezgodności norm technicznych w zakresie minimalnej wielkości ryb do wyładunku i rozmiaru oczek sieci potraktowane zostały jako kwestia priorytetowa, bowiem stosunkowo łatwo jest ten problem rozwiązać;

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

29. wzywa Komisję, aby wzięła pod uwagę dostępną opinię naukową na temat zasobów dorsza bałtyckiego, którego znaczny procent połowów jest zarejestrowany jako przyłowy;

30. proponuje podjąć następujące kroki w odniesieniu do każdego ocenianego połowu:

- i) dokonać dokładnej oceny liczby i gatunków odrzucanych ryb i innych gatunków dla każdego segmentu łowiska; dane te powinny zostać uznane za wiarygodne i obiektywne przez rybaków, naukowców i wszelkie pozostałe strony;
- ii) wprowadzić odpowiednie ramy dla zapewnienia pełnej konsultacji, zaangażowania i współpracy wszystkich podmiotów przed wyznaczeniem ilościowych celów w zakresie zmniejszenia odrzutów w danym okresie (np. zmniejszenie o 50 % w ciągu dwóch lat); w ich skład wchodziłyby regionalne komitety doradcze, a także rybacy, naukowcy, rządy krajowe, Komisja oraz organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska; ich rola polegałaby na zbadaniu wszystkich pomysłów na likwidację odrzutów, w tym wyładunku przyłowów, środków technicznych, okresowych zamknięć, obszarów zamkniętych itp. oraz zaproponowaniu pozytywnych bodźców dla rybaków eksperymentujących z poszczególnymi technikami;
- iii) pod koniec zaplanowanego okresu wdrażania, ocenić wyniki oraz określić, czy cele zostały osiągnięte; skuteczne metody zostałyby dodane do przepisów WPRyb; jeżeli cele zmniejszenia odrzutów nie zostały osiągnięte, spośród innych proporcjonalnych środków zastosowane będą odpowiednie sankcje;
- iv) dokonać regularnego przeglądu celów dotyczących odrzutów w celu ostatecznej likwidacji odrzutów;
- v) przyjąć zakaz odrzutów dla danego rodzaju połowu tylko wówczas, jeżeli poprzednie kroki nie doprowadziły do osiągnięcia zamierzonego celu zmniejszenia odrzutów w ciągu pięciu lat od podjęcia tych kroków w odniesieniu do każdego rodzaju połowu;

31. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na sposób, w jaki środki mogą zostać „przełożone” w celu zastosowania ich do floty UE dokonującej połowów na wodach krajów trzecich oraz zwraca się o potraktowanie stosowania najbardziej selektywnych narzędzi połowowych jako warunku niezbędnego do prowadzenia połowów w ramach porozumień partnerskich w sprawie połowów;

32. zauważa różnorodność i znaczenie połowów mieszanych w UE i stwierdza, że cele dotyczące zmniejszenia odrzutów muszą odzwierciedlać tę różnorodność, tak aby nie wymagać jednakowego zmniejszenia ilości odrzutów od wszystkich rodzajów połowu jednocześnie, ponieważ ich wyjściowe poziomy odrzutów mogą się różnić;

33. podkreśla, że jeżeli zostanie przyjęty zakaz odrzutów na niektórych łowiskach, to w celu uniknięcia negatywnych skutków, takich jak powstanie rynku ryb niedojrzałych lub złowionych w ilościach przekraczających kontyngent, ryby te w żadnym przypadku nie powinny być wprowadzone bezpośrednio do obrotu; uważa, że należy zrekomensować statkom koszty poniesione w związku z wyładunkiem połowu, który był odrzucany; uważa na przykład, że ryby te mogłyby zostać wykorzystane do produkcji mączki rybnej oraz tranu, przy czym każde przedsiębiorstwo prowadzące taką działalność uczestniczyłoby w funduszu kompensacyjnym utworzonym na szczeblu regionalnym;

34. zauważa, że Europejski Fundusz Rybołówstwa (EFR) posiada środki na finansowanie pilotażowych projektów w zakresie bardziej selektywnych połowów oraz dwukrotnego zastąpienia narzędzi połowowych, oraz wzywa państwa członkowskie do ich wykorzystania; zwraca się o większą elastyczność administracyjną w wykorzystywaniu środków z EFR, tak aby obiecujące projekty pilotażowe mogły być szybko wdrażane;

35. zaznacza, że system TAC jest jedną z głównych przyczyn odrzutów oraz że należy przyjąć środki zapobiegające obowiązkowym odrzutom gatunków o przepisowych wymiarach, których złowienia nie można było uniknąć z powodu braku kontyngentów dla tych gatunków;

36. zaleca włączenie kwot przyłowowych do TAC i wliczanie wszystkich wyładowanych przyłowów do przyznanych kwot; w przypadku rybołówstwa przekraczającego swoje kwoty przyłowowe sugeruje się jego zamknięcie, a nadmiar młodych osobników powinien prowadzić do doraźnego zamknięcia; kwota ta powinna następnie ulec stopniowej redukcji w celu dostarczenia kolejnych zachęt do poprawy selektywności narzędzi połowowych;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

37. zauważa, że obecnie, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁽¹⁾, państwa członkowskie mają prawo nałożyć surowsze środki techniczne na statki pływające pod ich banderą, jeżeli dokonują połowów na wodach UE; uważa, że państwa członkowskie również powinny mieć swobodę testowania nowych rozwiązań, które byłyby oceniane przez Komisję pod kątem skuteczności, a w pewnych okolicznościach powinny mieć możliwość nakładania bardziej selektywnych środków technicznych na wszystkie statki dokonujące połowów w obrębie ich 12-milowej strefy przybrzeżnej.

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm państw członkowskich, Regionalnym Komitetom Doradczym, Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury oraz regionalnym organizacjom zarządzającym rybołówstwem, do których należy UE.

(¹) Dz.U. L 125 z 27.4.1998, str. 1.

Europejska strategia wobec Romów

P6_TA(2008)0035

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie europejskiej strategii wobec Romów

(2009/C 68 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3, 6, 7, 29 i 149 Traktatu WE, zobowiązujące państwa członkowskie do zapewnienia równych szans wszystkim obywatelom,
- uwzględniając art. 13 Traktatu WE, umożliwiający Wspólnocie Europejskiej podjęcie środków niezbędnych do zwalczania dyskryminacji ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji Romów w Unii Europejskiej⁽¹⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji kobiet romskich w Unii Europejskiej⁽²⁾ oraz z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/43/WE wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dyrektywę 2000/78/WE ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a także decyzję ramową w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie rasizmu i ksenofobii w państwach członkowskich UE w 2007 r. opublikowane przez Agencję Praw Podstawowych,
- uwzględniając ustanowienie w 2005 r. „Dekady Integracji Romów” i Funduszu na rzecz Edukacji Romów przez szereg państw członkowskich UE, krajów kandydujących oraz innych krajów, w których obecność instytucji Unii Europejskiej jest znacząca,
- uwzględniając art. 4 Konwencji ramowej Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych oraz Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając kompleksowy plan działań przyjęty przez państwa należące do OBWE, w tym państwa członkowskie UE oraz kraje kandydujące, którego celem jest poprawa sytuacji Romów i Sintich na obszarze OBWE i w którym państwa zobowiązują się między innymi do zwiększenia wysiłków mających na celu zagwarantowanie Romom i Sintim możliwości odgrywania pełnej i równoprawnej roli w naszych społeczeństwach, a także wyeliminowanie dyskryminacji przeciwko nim,

(¹) Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 129.

(²) Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 283.

(³) Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0534.